

derledes, men som helhed betragtet er resultatet godt.

Jeg skal dog med det samme sige, at vi er enige i udvalget om, at der skal være fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling. Vi ved, at der fortsat er spørgsmål, og de vil blive afklaret undervejs.

Så håber jeg også, at den forespørgsel, der er rejst om Vaxholmsagen, kan blive besvaret, inden vi kommer til tredje behandling – og alt tyder på, at der er udsigt til, at det også kan ske.

Må jeg derudover nævne, at vi har indgået en fortsat Europaaftale. Der var jo en Europaaftale om forfatningstraktaten. Nu er der mellem de samme partier indgået en ny Europaaftale i tilslutning til Lissabonaftalen, som giver værdier og målsætninger og opgaver i europapolitikken, som vi kan være enige om. Der vil være punkter, vi er uenige om, uanset at vi er positive over for det europæiske samarbejde, men der er nogle grundlæggende værdier og nogle grundlæggende mål, vi er fælles om, og der er nogle procedurer, vi er enige om, når det drejer sig om de overgangsbestemmelser, der findes i forfatningstraktaten. Socialdemokratiet er meget godt tilfreds med, at der er kommet denne aftale mellem jupartierne. Derfor er det selvfølgelig overraskende, at regeringen har valgt med et pennestrøgovre i Finansministeriet at tilsidesætte en anden aftale med den samme kreds af partier om oplysningsarbejdet, og man orker ikke engang først at indkalde og orientere de partier, der havde indgået aftalen. Aftalen drejer sig ikke om det oplysningsarbejde, vi foretager her i Folketinget, men om det, som foretages ude i de folkelige organisationer ude omkring i landet.

Jeg kan godt forstå, at finansministeren ikke er her i dag! Tynget af den dårlige samvittighed er han har ikke. Hvis der er en anden forklaring, bør han i hvert fald sidde der, hvor han nu sidder, tynget af dårlig samvittighed. Man kan selvfølgelig ikke indgå den slags aftaler med et parti, der står uden for aftalen, og så tilsidesætte det, der er essensen. Derfor vil jeg sige, at det for os vil være meget, meget afgørende, at vi i fællesskab finder en løsning. Vi har glædet os over, at udenrigsministerens parti har bakket helt op om, at indgåede aftaler selvfølgelig skal overholdes.

Jeg vælger at tro, at finansministeren har været uvidende i forbindelse med aftalen, og jeg vil bare minde ham om det, som en tidligere formand for Folketinget, Erling Olsen, engang sagde: Det er vigtigere at turde miste ansigt end at

miste hovedet. Jeg vil bede finansministeren om ikke at gøre det modsatte! Så vi må prøve at finde en løsning på det her.

Det er altså en skønhedsplet i en i øvrigt – synes jeg – god tegning. Vi er optimistiske med hensyn til ratifikationen. Den skrider godt frem i de fleste lande, og der er stor tilfredshed med de løsninger, der er fundet. Udvalget har netop været i Frankrig, og selv om der også i Frankrig fortsat er en diskussion om folkeafstemning, er det vores indtryk, at der i alle de politiske partier er en meget positiv holdning til det resultat, man nu er kommet frem til. En række lande har allerede ratificeret, og vi har vel udsigt til, at vi kan tredjebehandle efter de planer, der foreligger nu, inden udgangen af denne måned, eller rettere sagt den 24. april.

Jeg vil gerne, hvis jeg nu kan vende tilbage til min rolle som formand for Europaudvalget, sige tak til alle i udvalget, der har lavet et stykke arbejde, og ikke mindst tak til dem, der har været vores kritikere i forhold til forslaget, for de mange og – synes jeg – relevante spørgsmål, der er stillet, har virkelig gjort, at vi er kommet hele vejen rundt. Det er for mig meget vigtigt, at vi i alle de her spørgsmål lytter til hinanden og undersøger tingene til bunds, inden vi tager vores beslutning.

Kl. 14:09

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 14:10

Per Clausen (EL):

Når hr. Svend Auken kan glæde sig over, at det går så godt i de andre EU-lande, er det vel ikke mindst, fordi man er sluppet for folkeafstemninger; befolkningerne bliver ikke spurgt.

Men det er sådan set slet ikke anledningen til, at jeg går herop. Det er, fordi jeg godt vil stille hr. Svend Auken et enkelt spørgsmål. Så vidt jeg har forstået, er forhandlingerne om Lissabontraktaten foregået på det grundlag, at man var sikker på det gamle løfte om, at den danske model, konfliktretten, var uantastet af EU-fællesskabsretten. Derfor kunne man afslutte forhandlingerne, uden at der skete noget i forhold til det. Nu ved vi, at det ikke forholder sig sådan. Det vil sige, at forhandlingen om Lissabontraktaten er foregået på et forkert og utilstrækkeligt grundlag.

Så jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Svend Auken, om han ikke på den baggrund mener, at det er fornuftigt lige at få sat spørgsmålet om konfliktretten over for fællesskabsret på